

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
โดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The Development of Exercises on Understanding English Word Meaning from Context
by Using Think Aloud Technique for Eleventh Grade Students

ดารณี จุนเจือวงศ์* ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล**

Daranee Junjueawong* Patteera Thienpermpool**

โรงเรียนมัธยมวิภาวดี

Vibhavadi high school

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทร่วมกับเทคนิคการบอกกระบวนการคิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทนักเรียน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ: การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท, เทคนิคการบอกกระบวนการคิด

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare skills to understand English word meaning from context for eleventh grade students before and after using exercises on understanding English word meaning from context by using think aloud technique and 2) study the eleventh grade students' satisfaction towards the exercises on understanding of English word meaning from context using think aloud technique. The instruments used for collecting the data consisted of: 1) lesson plans, 2) exercises on understanding of English word meaning from context by using think aloud technique and 3) a satisfaction questionnaire towards exercises on understanding of English word meaning from context using think aloud technique. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation and dependent t-test. The results of the study were as follows: 1) The students' understanding of English word meaning from context before using the exercises was significantly higher than before at the .05 level and 3) The students' satisfaction towards the exercises was generally at the highest level

Keywords: Understanding English Word Meaning from Context, Think-aloud Technique

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการที่จะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นการพัฒนาความคิดรวบยอดซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดในการสอนการอ่านคือการสอนโดยฝึกการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท ซึ่งการสอนการอ่านด้วยวิธีนี้จะพื้นฐานอย่างดี เพราะการสอนการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทเป็นสิ่งที่ช่วยชี้แนะเกี่ยวกับความหมายของคำที่ยังไม่ทราบเรื่องซึ่งมาจากการสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบความหมาย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ Nation (1990: 130); Oxford and Crookall (1994: 232) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ว่าเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านคำศัพท์ของตนเองแล้วยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกด้วย

จากผลการวิจัยของ สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556) นำเสนอวิธีการสอนการเดาคำศัพท์จากบริบทโดยแบ่งเป็น 6 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นแนะนำบทเรียน (Pre-teaching) ขั้นที่ 2 ขั้นการอ่าน (Read) ขั้นที่ 3 ขั้นการมองหาจากบริบท (Look) ขั้นที่ 4 ขั้นการเดา (Guess) ขั้นที่ 5 ขั้นการตรวจสอบ (Check) ขั้นที่ 6 กิจกรรมเสริม (Extensive activity) ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ให้มากขึ้น โดยมีขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมและสะท้อนให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้อย่างถูกต้องและยังสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านของผู้เรียนเช่นกัน (Nagy and Scott, 2000: 269-284) นอกจากนั้นผู้เรียนจะดูบริบทแวดล้อม และเดาคำศัพท์จากตัวชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนเดาคำศัพท์จากบริบทใกล้เคียง ส่วนข้อจำกัดในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ผู้สอนควรปูพื้นฐานคำศัพท์ให้นักเรียนก่อน เพื่อเวลาการเดาคำศัพท์อาจจะทำให้สามารถเดาง่ายขึ้น ซึ่งการเดาคำศัพท์จากบริบทจะต้องอาศัยตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนอย่างชัดเจน (สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ อ้างถึงใน Clarke and Silberstein 1979: 145-146) ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเดาความหมายของศัพท์จากบริบทหรือไม่สามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่เคยเรียนรู้มาได้ ทำให้ต้องใช้เวลาในการอ่านค่อนข้างมาก นักเรียนจึงต้องหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมก่อนที่จะเริ่มเรียน ทำให้เสียเวลาในการอ่านและใช้เวลามากในการสอน

เทคนิคการบอกกระบวนการคิด ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจของผู้อ่านในขณะที่อ่าน เพื่อให้ทราบและเข้าใจมากขึ้นถึงกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจ เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นใช้กับงานกิจกรรมการแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะต้องอธิบายและยกตัวอย่างชนิดของบริบทและสามารถเดาความหมายจากบริบทนั้นได้ นอกจากนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่า เทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทคือต้องใช้ร่วมกับ เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด ซึ่งเป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำความเข้าใจกับ บทอ่านมากขึ้นโดยวิธีสอนวิธีนี้เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการคิดในการทำความเข้าใจบทอ่านจากการฟังครูบรรยายกระบวนการคิดในสมองด้วยเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงกระบวนการคิดขณะทำความเข้าใจบทอ่านอย่างมีหลักการ สำหรับเทคนิคการบอกกระบวนการคิดมีทั้งหมด 3 รูปแบบ ได้แก่ เป็นการพูดโดยตรง การบันทึกเนื้อหาของความจำระยะสั้น และการอธิบาย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการบอกกระบวนการคิดด้วยวิธีการอธิบาย เป็นการอธิบายตามวิธีการของหลักการเดาคำศัพท์จากบริบท (Duffy, Roehler and Herrmann, 1988 : 762 – 767)

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทพร้อมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จากบริบทและการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด เพื่อให้นักเรียนอ่านบทอ่านและเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ง่ายขึ้น เพราะการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิดเข้ามาช่วยจะให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างเป็นขั้นตอน จากวิธีการดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ สามารถนำความรู้จากการอ่านคำศัพท์จากบริบทมาพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวิภาวดี ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวิภาวดี ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทร่วมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิดอยู่ในระดับดี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ The One – Group Pretest – Posttest Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ่าน-เขียน) อ 30204 ของโรงเรียนมัธยมวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 51 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ่าน-เขียน) อ 30204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทพร้อมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด จำนวน 6 แบบฝึก ซึ่งประกอบไปด้วย 6 เรื่อง คือ Definition Clues, Similarity, Examples, Antonym/Contrast, Restatement, Cause/effect ซึ่งแบบฝึกทักษะผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence: IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน และจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) พบว่ามีค่าเท่ากับ 80.54/80.58 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. แผนการจัดการเรียนรู้การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีจำนวนทั้งสิ้น 6 แผน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 มองหา Context Clue และดูชนิดของ Context Clue

ขั้นที่ 2 เริ่มเดาคำศัพท์จากบริบท

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความถูกต้องของการเดาคำศัพท์จากบริบท

ขั้นการสอนการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด จะอยู่ในขั้นนำเสนอ คือ สาธิตการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทจากประโยคและจะอยู่ในขั้นการฝึก ผู้เรียนช่วยกันบอกตัวบ่งชี้และอธิบายการหาความหมายของคำศัพท์

รวมใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน

3. แบบทดสอบทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท จำนวน 30 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีการให้คะแนนเป็น 0 และ 1 คือ ตอบผิดได้ 0 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน สำหรับใช้ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จำนวน 1.00 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งทุกข้อผ่านเกณฑ์ .50 โดยแบบสอบฉบับนี้มีค่าความยากง่าย ค่า p และ ค่า r ระหว่าง .25 - .85 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 - .04

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทพร้อมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน

วิธีการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวิภาวดี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน (Posttest)

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลอง จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง โดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด

4. เมื่อเรียนเนื้อหาจบทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบเรื่อง ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท ฉบับหลังเรียน แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

5. ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทก่อนและหลัง ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test dependent)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test dependent) ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	(S.D.)	t-test	df	sig
ก่อนเรียน	30	10.30	4.12	15.747	22	.00
หลังเรียน	30	24.17	3.30			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.12 หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทักษะในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทจากคะแนนเฉลี่ย ด้วยสถิติทดสอบที พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทร่วมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทร่วมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.21	1.74	ดี
ด้านเนื้อหา	4.13	2.33	ดี
ด้านความพึงพอใจโดยรวม	4.09	0.94	ดี
รวม	4.15	2.02	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทร่วมกับเทคนิคการบอกกระบวนการความคิด โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 2.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 1.74) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 2.33) และด้านที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความพึงพอใจโดยรวม ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.94)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิดสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับ เขมิกา ทับทิมใส (2546) ไพโรจน์ ธรรมพิธิ (2547) ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) กัญญา คงหมวก (2559) และ Hibbard (2009) เนื่องจากการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนรู้งคำศัพท์ให้มากขึ้น เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายในบริบทและลองเดาความหมายของคำศัพท์นั้น โดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทที่ได้พบก็จะช่วยให้มีโอกาสที่จะรู้ทั้งความหมายและการใช้คำศัพท์ได้อย่างดียิ่งขึ้น เป็นสิ่งต่อยอดจนสามารถนำไปใช้ได้ต่อไปในการรู้จักคำศัพท์ใหม่ สุนิจ สุตันทวิบูลย์ (2550: 17-18) นอกจากนั้นการใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิดเป็นรูปแบบกระบวนการอธิบายความคิดของผู้เรียนและรายงานด้วยคำพูด ซึ่งผู้เรียนจะต้องอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการเดาคำศัพท์จากบริบท จึงช่วยให้ผู้เรียนสะท้อนกระบวนการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยทำเป็นซ้ำ ๆ จึงสามารถฝึกได้ด้วยตนเองได้ โดยเกิดจากกระบวนการคิดของตนเองโดยการถามและการตอบ ซึ่งสอดคล้องกับ (McNeil, 1984: 82-95)

อ้างอิงใน วันวิสาข์ มาสุตร์และ สิริมาศ สิทธิหล่อ (2534) ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิดในกระบวนการสอนการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยเน้นกระบวนการความคิดของตนเองจากการตั้งคำถามซึ่งเป็นการกำกับหรือควบคุมทางคำพูดของตนเอง (McNeil, 1984: 82-95 อ้างถึงใน วันวิสาข์ มาสุตร์) ซึ่งทำให้ผู้สอนทราบกระบวนการความคิดของนักเรียน วิธีการนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะการ อ่านโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการคิด ทำให้นักเรียนได้นำเสนอแนวคิดในขณะที่กำลังอ่าน ได้เชื่อมโยงข้อมูล จากความรู้เดิมซึ่งสอดคล้องกับวิธีการที่จะให้สารข้อมูลคงอยู่ได้นานขึ้น ตามแนวคิดของ ประสาท อิศปริดา (2531 : 265-266) ที่จะต้องมีการปฏิบัติการจำด้วยการท่องในใจหรือเชื่อมโยงสารข้อมูลที่กำลังจำในหน่วยเก็บจำชั่วคราวเข้า กับสารข้อมูลจากหน่วยเก็บจำถาวรที่มีอยู่แล้ว และสามารถช่วยพัฒนาทักษะและสามารถบอกความหมายคำศัพท์ในประโยคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทคนิคการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ที่ดีขึ้นได้ อีกทั้ง สามารถช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ มีพัฒนาความสามารถในการบอกหรือตีความหมายของคำศัพท์ที่สูงขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น เพิ่มปริมาณคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์คำใดมากกว่าหนึ่งครั้งในบริบทและลองเดาความหมายของศัพท์นั้นโดยใช้ตัวแนะช่วย ก็จะมีโอกาสที่จะรู้จักทั้งความหมายและการใช้คำนั้นเป็นอย่างดีจนสามารถนำไปใช้ได้ต่อไป ซึ่งมีประโยชน์และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการอ่านเนื้อหาหรือบทความ โดยเฉพาะในการทำข้อสอบ แล้วไม่สามารถใช้พจนานุกรมได้ จึงต้องใช้เทคนิคการเดาศัพท์เข้าช่วย ต้องพยายามฝึกฝนจนเกิดเป็นนิสัย จะทำให้กล้าตัดสินใจในการอ่านเนื้อหาในบทความมากขึ้น นอกจากนั้นเนื้อหามีความทันสมัย เหมาะแก่การให้นักเรียนได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยเฉพาะในส่วนของกรอ่านย่อหน้า ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้นักเรียนเกิดความไม่เบื่อหน่ายในเวลาเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิลดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยมากในด้านเนื้อหา รองลงมา คือ ด้านคุณประโยชน์ และด้านรูปแบบตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิด Waring (2002: 4) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้วิธีการเดาความหมายคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมากมาย และเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนลดการใช้พจนานุกรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรมีการส่งเสริมแลกเปลี่ยนกลวิธีเรียนรู้ทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทระหว่างผู้เรียน เพื่อนำไปปรับใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. ผู้สอนควรรู้พื้นฐานคำศัพท์ของนักเรียนก่อน ทำให้ผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่จะนำมาใช้สอนได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดลองใช้เทคนิคการบอกกระบวนการความคิด เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะ
2. ควรมีการศึกษาเทคนิคการเดาคำศัพท์จากบริบทในรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพ
3. ควรมีวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทในรูปแบบของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา คงหมวก. (2559). ผลการใช้เทคนิคการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เขมิกา ทัพทิมไส. (2546). การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์. 5(3) : 7 – 20.
- ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่องโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพโรจน์ ธรรมพิธิ. (2547). การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2531). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สลินดา โพธิ์พยัคฆ์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริมาศ ลิทธิหล่อ. (2534). การพัฒนาวิธีการวัดกระบวนการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้วิธีการคิดออกเสียง วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิจ สุตันทวิบูลย์. (2543). อ่านอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Duffy, G., Roehler, L., & Herrmann, B. (1988). Modeling mental processes helps poor readers become strategies readers. **The Reading Teacher** 41(8): 726-767. [Online]. Retrieved June 1, 2019, from <https://www.jstor.org/stable>.
- MCNeil, J. D. (1984). **Reading Comprehension: New Direction for Classroom Practice**. Glenview, Illinois: Scott, Foresman and Company.
- Nagy and Scott. (2000). Vocabulary processes. **Handbook of reading research**. 1(3): 269-284.
- Nation, I. S. P. (1990). **Teaching and Learning Vocabulary**. New York: Newbury House Publishers.
- Oxford and Crookall. (1994). Second Language Reading Among Adults. **State of the Art in Vocabulary Instruction**. 22(2): 232.